

1956

Djur innebrändes i Folkunga Ladugård härjades av elden

18-9 1956

Ladugården brann under våldsamt rökutveckling

Ladugårdsbyggnaden vid Rinnas Sevedsgård ödelades på tisdagseftermiddagen av brand. Det var andra gången gården eldhärjades. 1939 brann nämligen också ladugården ner och den nya som då uppfördes, brann nu ner.

Tidigare på dagen hade man varit sysselsatt med tröskning på logen och halmen, som blåstes ut, eldades samtidigt upp. Från denna brasa öster om byggnaden hade sedan tydligen någon gnista antänt en halmdös söder om ladugården varifrån elden sedan spritt sig. Ägaren, lantbrukare Oskar Johansson och hans son Örjan var vid tillfället ute på ett gårde för att hämta säd, när sonen fick se lågor slå upp ur ladugårdens tak. Man larmade genast brandkåren i Väderstad och satte samtidigt in sina krafter på att rädda de innevarande djuren 4 modersuggor, ett 40-tal smågrisar och några kalvar. Detta lyckades också, men ett 10-tal smågrisar sprang tillbaka in i elden och fyra andra sugor som vistades i en inhägnad mellan ladugården och halmdösen blev också innebrända då de kröp in i halmdösen för att gömma sig undan elden. Däremot

blev många maskiner lögornas rov, bl. a. tröskan, en injektor, såmaskin och en elektrisk motor, 80 säckar havre, 125 säckar råg och hela årets höskörd. Byggnaden var försäkrad för 60.000 kr.

Brandkåren hade inte mycket att göra när den kom till platsen. Vattentillgången är visserligen riklig, men hela byggnaden var övertänd på några få minuter. Däremot lyckades man rädda en maskinhall, som tidvis var ganska hotad. Ägaren hr Johansson, inköpte Sevedsgården för endast något år sedan.

Vigde Sep 1956

I Vreta klosters kyrka civilökonom Olle Måberg Stockholm, och fröken Inger Gundt, Danderyd, dotter till hr Oskar Gundt och hans maka, f. Zellind. —

Foto: Thornér, Linköping

Tusenkonstnär i Rinna 2/2 1957

Karl Stenlund drar en gammal låt på sin fiol

Lägenhetsägare Karl Stenlund, Nytorp, Rinna, har för ortens folk kommit att framstå som något av en tusenkonstnär. Han har varit en händig och arbetsam man, som sysslat med litet av varje. Han dokumenterar sig som en pigg och gladlynt åttioåring, då Correspondenten hälsar på i hans ensligt belägna stuga inne i skogen. De åttio åren fyller han på lördag. Man kommer till stugan sedan man passerat förbi det nu öde Sillekullen — en gång i tiden skogsvaktareboställe och barndomshem för en av Rinnas mest bekanta präster — och sedan följer en liten skogsväg. Stugan är hundra år och väl det, men Karl Stenlund skulle inte kunna tänka sig att låta sig omplanteras i en annan miljö. Där inne brinner det muntert i spisen. Självt har han bott i stugan i alla sina livsdagar och föräldrarna bodde där i femtio år. Någon annan förändring än en påbyggnad har det inte blivit i stugan medan han residerat där.

I trettio år var han byggnads-snickare. Han arbetade bl. a. på husbyggen i Skänninge och Tranås och var långa tider endast un-

der veckohelgerna hemma hos familjen och i sin kära stuga. 1934 blev det slut med byggnadssnickeriet — ett olycksfall satte stopp för det och han fick söka sig andra förvärvsmöjligheter. Han blev skomakare ett slag, men skomakarna var stadda på avskrivning och bygden folkfattig, så det blev inte så mycket med förtjänsterna. Han arbetade därför i stället ett slag som klockmakare, köpte, bytte och sålde ur, som han gjort i ordning. Han byggde också tidvis fioler, hjälpte till i jordbruk och tillverkade enekorgar. Plåtslageri har han också sysslat med och detta är i någon mån hans sysselsättning ännu.

— Så bra som jag har det nu, har jag aldrig haft det, tycker han. Han har varit med om goda och bra år i sin levnad och hör till dem, som är nöjda med det lilla. Han kan ännu dra en och annan låt på sin fiol. Hans sorg är, att den han har hemma inte är någon av dem, han själv tillverkat. Men det går bra ändå. Stråken hanterar han säkert och på rytm och takt är han lika säker som i ungdomens dar.

M—by

18/3 Folkunga 1957

En bilrock inträffade i vägkorsningen i Ljungstorp i Rinna, där en bil från Ryckelsby blev påkörd av en annan bil, varvid den slog runt och blev liggande på sidan mitt i vägkorsningen. Ingen av de åkande skadades medan bilarna fick rätt betydande skador.

Det var Skogsvaktare Hallqvist som körde på Edvin Sköld

22-1 Folkunga 1957

Gärdslättis missionsförsamling har hållit årsmöte. Styrelsen såväl som andra funktionärer omvaldes. Kassaomslutningen har varit 4.709 kr. Församlingen bedriver ett livligt ungdomsarbete med hr Stig Oskarsson som ordförande. Antalet medlemmar där är 26, medan församlingen själv har 15.

Rinna norra SLKF har omvalt styrelsen med fru Wega Karlsson som ordförande. Medlemsantalet är 22. Pengar har sänts till Ungerninsamlingen och avdelningen har bjudit de gamla på ålderdomshemmet på kaffe.

De närmaste dagarna startar en knypplingskurs med 16 deltagare, fördelade på två grupper och i februari börjar studiecirken Hemmet och pengarna.

Hogstads föreläsningsförening bjuder under våren på ett intressant och värdefullt program. Sägverksarbetaren och fotografen Per Forsell, Hälsingmo, inleder terminen söndagen den 27 jan. med att berätta om och visa bilder av original och gamlingar, som han träffat landet runt. Den 12 febr. talar kyrkoherde Gunnar Rosendal, Osby, om Intellektuell kristendom. Kyrkoherde Folke Odenbring, Hov, berättar den 26 febr. om en resa till Grekland och Rom i Pauli fotspår och visar ljusbilder. Terminen avslutas den 12 mars av Finspångs kommunale musikledare, musikdirektör Gerhard Dornbusch, som ger en populär framställning från musikens värld, betitlad Gubben Noaks väg till symfonien. Föreläsningarna hålls i folkskolan.

13-1 Folkunga 1957

Rinna föreläsningsförenings vårprogram upptar 4 februari rektor Paul Olin, Rimfors, Turist bakom järnridån (Östtyskland av i dag) 18 februari fil. kand. Ingel Jakobsson, Stockholm, E. A. Karlfeldt med sång till gitarr, 14 mars red. Eric Håge, Halmstad, Burma — ett underligt och underbart land, 28 mars kyrkoherde Erik Ringkvist, Linderås, En vårandring på Öland.

Församlingsfusion inom frikyrkorna. Slöförsamlingen i Rinna har vid årsmöte beslutat överlåta verksamheten och församlingskapellet i Rinna på Fladelfiaförsamlingen i Mjölby. Pastor Bror Spetz, Mjölby, blir i fortsättningen församlingsföreståndare. Pastor Folke Karlsson skall fortfarande vara stationerad i Rinna och tjänstgöra som församlingspredikant samtidigt som han skall biträda i Mjölbyförsamlingen. Lokalkassör blev Arvid Franzen, söndagsskolföreståndare Olle Johansson, sekreterare Olle Landerfors, revisorer Gösta Gladh och Gösta Johansson. Medlemsantalet är 35. Förra året insamlades för olika ändamål 11.508 kr. Församlingen bidrar till missionär S. Janssons verksamhet. Denne är utsänd på missionsfältet av Slöförsamlingen i Linköping.

1959

Rinna Folkungas andra div. VI-lag

Spelarna får
skopengar som
i gamla tider

Rinna SK har gjort smält sensation i västra Östergötlands fotbollsvärld i år genom att vinna div. VII, västra, framför så pass rutinerade serielag som Boet, Spångsholm och Degerön/Godegård. Därmed får Väderstads IK sällskap i sexan av ett lag från hemkommunen och Folkunga två lag i samma serie. Onekligt en idrottslig framgång för kommunen, som man vill lyckas till.

Seriesegern är ganska märklig, om man tar i betänkanande att för ett par år sedan Rinna endast med en kraftanställning kunde ställa ett serielag på benen. Men nu blåser det andra vindar. Nya ungdomsskullar har växt upp, det är bättre med jobben och pojkarna stannar hemma. Och ett lyckokast var det när man dessutom inkorporerade Hogstad och Hallevad utanför Mjölby med Rinna Fotboll. Därmed fick man också material till reservlag. Sammanlagt har man nu tre fotbollslag med pojklaget.

Årets serievinst är Rinna's första i förbundsserie. Tidigare främsta meriter är seger i gamla Sydvestra pokalserien och i reservlagsserien, klass II, västra.

Större plan önskemål

I Rinna är givetvis glädjen stor över fotbollsspelarnas bragd. Gladast bland de glada är kanske lagledaren Per Cervin, som nu sett sitt arbete med laget krönas med framgång. Han har inga andra önskemål nu än att man skall lyckas få fotbollsplanen förlängd. Rinna's plan mäter 52x90 m och är t. o. m. för hemmaspelarna inte riktigt rolig att spela på. Men sämre planer finns, framhåller Pelle Cervin med övertygelse.

Seriesegande Rinna SK. Stående fr. v. lagledaren Per Cervin, Gösta Gustafsson, Bo Strand, Sven Gustafsson, Ragnar Karlsson, Hans Hugo, Sture Persson. Knästående fr. v.: Leif Andersson, Göran Askelöv, Bertil Pettersson, Ingemar Knutsson, Arne Svensson

Seriesegarna

Bertil Pettersson, 25 år, sågare. Egen produkt. Började som center halv. Målvakt sedan 1955.

Göran Askelöv, högerback, 23 år, verkstadsarbetare i Mjölby. Första säsongen i A-laget.

Ingemar Knutsson, vb, 24 år, lantarbetare. Tidigare Väderstad och Spångsholm.

Leif Andersson, hh, 19 år, snickeriarbetare i Mjölby. Egen produkt.

Sven Gustafsson, ch, 22 år, chaufför. Började som junior i Väderstad.

Arne Svensson, vh, 18 år, transportarbetare. Andra säsongen i A-laget. Egen produkt.

Gösta Gustafsson, hy, 24 år, resemonör. I A-laget sedan 1952. Spelade tidigare som junior i Väderstad.

Bo Strand, hi, 20 år, affärsbiträde i Mjölby. Kom till RIS från Bjälbo IF 1958.

Ragnar Karlsson, cf, 20 år, snickeriarbetare i Mjölby. A-lagsspelare sedan 1957.

Hans Hugo, vi, 19 år, lantarbetare. Egen produkt. I A-laget sedan 1956.

Sture Persson, vy, 26 år, tegelbruksarbetare. I A-laget sedan 1951.

Folkunga

Nya lärare. I skoldistriktet har från höstterminens början anställts fyra nya lärare nämligen i Väderstad: eo småskollärare fröken Margareta Johansson, Kalmar, Hogstad: eo småskollärare fru Ingegerd Holmberg, Mjölby. Appuna: e folkskollärare Erland Pettersson, Motala, och Rinna: e folkskollärare Nils Olofsson, Hensmåla.

18-8 1959 Fyra generationer

Indelte körpralen Erik Forsbeck, Appuna, 77 år, fabriksör Bror Forsbeck, Mjölby, 54 år, representant Hans Forsbeck, Stockholm, 22 år, och sonsonsonen Connie, 5 månader

Ett slag var det aktuellt med flyttning av hemmamatcherna till Väderstad i den nya serien. Men man har avskrivit den tanken. Man vill inte svika sin trogna hemmapublik. Man får i stället se, vad man kan göra åt den egna planen. Den ligger centralt och bra i Kinne. Den har disponerats sedan 1942 och mycket arbete har nedlagts där under årens lopp. Ursprungligen var området småskog och stubbar.

Toppublik för Rinna Fotbollen vid hemmamatcher är ca 50 personer. Det blir därför knepigt att få debet och kredit att gå ihop. Man drar sig hjälpligt fram med ett anslag från kommunen på 800 kr., lotterier och fester. Bortaresorna får spelarna betala själva. Utrustningen håller klubb, men skor får spelarna själva hålla sig med. De får dock 20 kr. i "skopengar".

Ytter bäste målskytten

Seriesegande Rinna är ett ungt lag. Yngste man vh. Arne Svensson är blott 18 år men spelar andra säsongen i A-laget. Lagets nestor, vy. Sture Persson, 26 år, har spelat med i A-laget sedan 1951.

I serien vann Rinna 11 av 16 matcher, spelade oavgjort tre gånger och noterade tre förluster. Totalpoäng 25. Närmast följde Boet med 24. Hy. Gösta Gustafsson svarar för 20 seriemål, cf. Ragnar Karlsson 13, hi. Bo Strand 5.

Totalt har Rinna spelat 33 matcher under säsongen. 20 har vunnits, 5 blivit oavgjorda och 8 förlorats. Målkvot 94-60. Gösta Gustafsson har ensam svarat för 45 mål och Ragnar Karlsson för 21. Målvakten Bertil Pettersson, ch. Sven Gustafsson, hy. Gösta Gustafsson, hi. Bo Strand har deltagit i samtliga seriematcher.

som bedrevs till 1936, då bröder-
na separerade för att börja var-
sin rörelse. Året därpå byggde
han egen fastighet i Väderstad
och där innehar han charkuteri-
affär sedan byggnadens tillkom-
mer. I Väderstads kommun tillhörde
han skolstyrelsen, byggnads-
nämnden och hälsovårdsnäm-
nden. Sedan 1948 har han varit le-
damot av kyrkorådet och tillika
varit pastorats- och kyrkokassör
under samma tid. Vidare har han
varit vikarierande kyrkovård tills
nyåret 1960. I ungdomen var han
en mycket intresserad idrottsman
och han var initiativtagare till bil-
dandet av Väderstads IK. Denna
klubb bildades 1932 och han var
själv aktiv fotbollsspelare i
många år. Han var även ledamot
av dess styrelse samt lagledare för
fotbollslaget. I skyttegillet har
han varit medlem sedan 1930 och
var under en tid av 10 år dess kas-
sör. Hans många skyttepriser vitt-
nar också om att han varit en
framgångsrik skytt på såväl ba-
na som fältskjutning. Då Aska,
Dals och Folkunga köpmannaför-
ening bildades blev han styrelse-
ledamot där, vilket uppdrag han
dock lämnade för ett år sedan.

1961

Reglering av Rinnasjön Sep 1961 är ej hot mot badlivet

Oskar Johansson, Sevedsgården, visar på de vattensjuka markerna, som nu skall bli produktiv åkermark

Det planerade regleringsföretaget vid Rinnasjön berör 16,5 hektar vattensjuk mark och 6,93 hektar annan mark, dvs. skogs- och betesmark, omtalar en av huvudintressenterna i företaget, lantbrukare Oskar Johansson, Sevedsgården, Rinna.

Till Sevedsgården hör 47,46 procent av Rinnasjön, till Rinna herrgård 33,16, Klockaregården 16,7 och Stenstorp 0,92 procent. Genom regleringen minskas Rinnasjön från 26 till 24 hektar. Båtnaden i form av jordförbättring har av synemännen uppskattats till 20.585 kr. och sammanlagda kostnaderna för företagets genomförande till 11.000 kr.

Hr Johansson framhåller, att det ur lantbrukssynpunkt är värdefullt att kunna disponera den vattensjuka marken för produktiva jordbruksändamål och att Åtgärden inte kommer att innebära något hot mot badlivet vid sjön. Som nu är fallet har man ofta fått avstå från att bruka jorden för att låtit den ligga i vall, vilket inte gett något gott resultat, då gräsväxten varit obetydlig. I de fall man har sått jorden där har man haft svårt att skörda. Man har inte kunnat komma till med tog och även hästarna har sjunkit ned, varför man fått släpenderas av hr Göte Nilsson, men att sedan bärga den där huggna säden har varit ett kapitel för sig. Hr Johansson räknar med att på den torrlagda marken kunna så havre och korn samt även få utmärkt jord för utsädespotatis.

Sjöreglering även för 50 år sedan

Rinnasjön har varit reglerad förr, dock ej på lagligt sätt, genom att man lät utföra ett dike, som avledde en del av vattnet. Denna reglering hänför sig ca femtio år tillbaka i tiden. Vid den nu aktuella regleringen ämnar man använda sig av detta dike. Detta skall fördjupas 80 cm. och ett berg som ligger i dess väg skall sprängas bort. Diket rinner ut i vägtrumman vid Stenstorp och utgör Rinnasjöns enda avlopp.

Rinnasjön är en källsjö med mindre tilllopp. Den har under senare år blivit en livligt frekventerad badsjö och 14 sommarstugor finns vid sjöns östra sida. Ett kommunalt bad finns vid sjön och det är påtänkt att göra det dubbelt så stort efter regleringen, berättar hr Johansson.

Damer tröskade vete i Ekeby

De duktiga fruarna Ebba Nilsson och Eira Nilsson på skörde-
4-9 1961 tröskan

På skördefronten är det bråda dagar. Dagen lång kan man höra skördetröskorna och traktorerna gåna över de mogna sädesfälten. Alla personella och maskinella resurser måste tagas i anspråk för att fullt utnyttja det hastigt påkomma men så välkomna vackra skördevädret.

Ett friskt initiativ togs på måndagen i Ekeby, där fruarna Eira Nilsson och Ebba Nilsson resolut tog hand om skördetröskningen på gården Grönlund. Gården arrenderas av hr Göte Nilsson, men att denne var upptagen med skör-

dearbete i Ljungby, fick maken Eira rycka in i stället. Hon satte sig tillrätta på den stora traktorn och med fru Ebba Nilsson skötande skördetröskan satte man igång med att skörda det fyra tunnland stora vetefältet. Ebba Nilsson har mångårig erfarenhet av sådant här arbete, då hon brukar hjälpa sin make Ivar Nilsson vid dennes maskinstation. Damera klarade sin uppgift med glans. De strålade i kapp med solen samtidigt som de enstämigt betygade, att det var enbart roligt att hugga i med sådant här arbete.

Folkunga

Fastighetshandel. Byggmästare Herbert Andersson har sålt fastigheten Vallisberg Backgård 3:19 (Vallstorp) i Väderstad till makarna Oskar och Andrea Mattsson, Stockholm, med tillträde omedelbart.

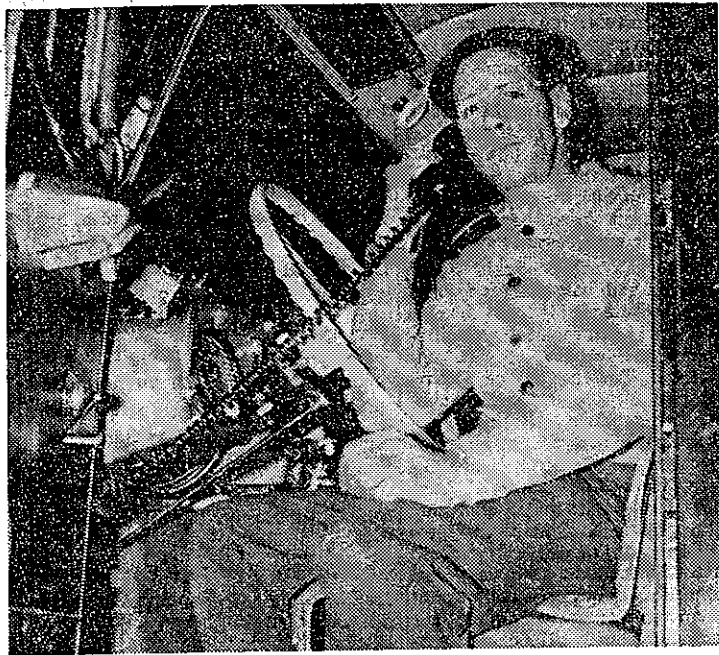
5-9 1961

Göstrings häradsallmänning höll på tisdagen vedauktion i Väderstad varvid såldes 29 poster brännved om tillsammans 557 kbm. Köplusten var god. För famnveden blev medelpriset 23 kr. och för prima björk 29 kr per kbm. Högsta meterpriset för prima björk blev 31 kr.

Hr Roland Ericsson, Mjölby, med maka Tanja, f. Andersson, Mjölby. — Foto: Remnes

Boxholms lastbilscentral 26/1 1962 har skaffat radiotelefon

Chaufför Gunnar Andersson radiotelefonerar

— Rosenlöv, Rosenlöv kom... Anrop i den stilen förekom flitigt när Boxholms lastbilscentral på fredagen tog i bruk sin nya bilradiotelefonanläggning. Man hade ingen svårighet att få kontakt med bilarna på flera mils omkrets och förarna sinsemellan talades vid under vitt skilda uppdrag om diverse angelägenheter.

Centralens föreståndare, hr Lennart Ringman, omtalar för Correspondenten, att man under flera år planerat skaffa en radiotelefonanläggning. Den har levererats av AB Nordisk Teleproduktion, Stockholm, och kostar 32.000 kr.

— Det är ingen billig sak det här, men på lång sikt är vi övertygade om att pengarna skall visa sig vara väl använda, säger hr Ringman. Fördelarna med att kunna få direkt kontakt med förarna under körningarna är ju uppenbara. Oftast kan det bli tal om ändrade dispositioner. Vi måste ha en körning utförd snabbt på en viss plats. Kanske har vi en bil i närheten och med hjälp av radion kan vi då dirigera bilen dit. Kunderna får en bättre service. Men även för förarna själva är den bra att ha till hands. Hur lätt är det inte att någon kör fast eller kör sönder och

behöver hjälp. Han kan då vända sig till centralen eller till någon kamrat i närheten och få hjälp...

Hr Ringman omtalar vidare, att än så länge är radiotelefon installerad endast på 10 av de till centralen anslutna 28 bilarna, men en utbyggnad kan snart nog bli aktuell. Anläggningens radiomast har rests på vattentornet, där också basstationen finns. Den stationära anläggningen, varifrån man har kontakten med bilarna, finns i kontorslokalen. Enligt televerkets bestämmelser får radiotelefonen utnyttjas inom en radie av 4,5 mil från Boxholm.

Boxholms lastbilscentral har snabbt utvecklats till ett av ortens större företag med 27 anställda, därav 19 vid själva centralen. Trångboddheten i de nuvarande lokalerna vid Storgatan börjar bli besvärande. Framförallt är man i behov av ordentliga personalrum. Hr Ringman påpekar att man anhållit hos de kommunala myndigheterna om att få förhyra även Wienerkonditoriets lokaler, när detta flyttar in i det nya huset vid Storgatan. För man detta önskemål tillgodosett räknar man med att för en bra tid framöver ha löst sina lokalbekymmer. Thor

Hr Sivert Gustavsson, Åsbo, med maka Majvor, f. Jansson, Boxholm. —

11/2 Folkunga 1962

Väderstads och Rinna fp-avdelningar har sammanslagits. Väderstads och Rinna fp-avdelningar har haft årsmöte i Väderstad. Därvid beslöts att föreningarna 'skall sammanslås. Till styrelse valdes byggmästare Herbert Andersson, ordförande, lantbrukare Uno Axelsson, vice ordförande, disponent Artur Bengtsson, sekreterare, lantbrukare Georg Karlsson, vice sekreterare, och köpman Bertil Hjelm, kassör.

Landstingsman Linus Johansson, Grebo, talade om planerna på Norrköpings anslutning till landstinget. Ombudsman Karlsson, Linköping, visade film. Föreningens nya namn blir Folkunga folkpartiavdelning.

Östergötlands idrottsförbunds idrottskonsulent, Arne Ahlström, besökte på fredagen Väderstads skola och hade bordtennisinstruktion med årskurserna 5-7. På kvällen medverkade han vid en ungdomsträff i kommunalhuset där Väderstads idrottsklubb var arrangör. Ett 50-tal ungdomar deltog och fick bl.a. se filmen Idrottsåret 1961.

Hogstads arbetarekommun, som har 39 medlemmar, har omvalt avgående styrelseledamöter. Styrelseordförande är Bengt Karlsson.

Rinna IF, som har 52 medlemmar, omvalde på söndagen styrelsen med Lennart Pettersson som ordförande. Till ny lagledare för A-laget utsågs Kurt Hugo och för pojklaget Per Cervin. Fotbollsträningen inleds på fredag i Hogstads skolas gymnastiksal.

1962

Aldrig mera klämtar klockan i Mossebo hundraåriga skola

Bil efter bil körde på den dimi nutiva, nykrattade skolgården

Mossebo nära 100-åriga skola i Rinna finns inte mera som skola. På torsdagen klämtades för sista gången till lektion, en sådan där paradlektion som kallas examensförhör. Elva pojkar och flickor i klasserna 5 och 6 sjöng klockrent Den blomstertid nu kommer med lust och fågling stor. De tre vise männen på ena långväggen såg blött ner på sommarnätta tuttenuttor och noggrant vattenkammade linluggskrabater. Skir-gröna björkar i hörnen. Gullvivor på bänkarna, gullvivor i trädgården och gullvivor långt upp i backarna. Lust och fågling stor, men också vemod. Det stygga ordet strukturförändringarna blev skolans död.

Det var trångt på åhörarbänkarna. Av föräldrar. Av äldre syskon. Av skolstyrelseledamöter med kontraktsprost Folke Odenbring i spetsen.

— Det är mycket vemodigt detta, sade fru Ester Carlsson, som satt vid orgeln. Min far var skollärare här i 45 år fram till 1912. Det var han som odlade upp trädgården här. Där fick barnen äta sig förnöjda på bär ibland. Det var 80 barn i skolan när han kom hit, men bärbuskarna räckte till.

Mer hann vi inte pratas vid förrän studerande Kjell Joelsson, skolans siste lärare, klämtade i klockan. Att den sista skoltimmen blev till en högtidsstund var till stor del hans förtjänst. Den unge, sympatiska mannen lade sina ord så väl, att pulssarna strax sjönk till normalvarv. Det glittrade av samförståndsanda mellan kateder och bänkar. Och oj vad duktiga de var. En förtjänst med små klasser är att läraren får tid med den enskilde.

Lokaliteterna i skolhusen kommer nu att reserveras för församlingsändamål. Bastun intill, som kostat 32.000 kr., skall också i fortsättningen fylla sin mission. Av Rinnabarnen

har sjundeklassarna haft sin skola i Väderstad och klasserna 1-4 har gått i Rinna skola. De flesta skolpliktiga barnen i bygden kommer från norra Rinna. Nedläggandet av Mossebo skola innebär ingen ändring eller utökning av de reguljära skolskjutsar som funnits sedan länge.

Sade de män som leder skolväsendets gestaltning i kommunen efter direktiv som utfärdas i Kungl. huvudstaden.

Bris

Gunn-Britt knäcker ett X...

Rinnabaden rustas upp

25-6 1962

Stranden skall snyggas upp

Man har nu påbörjat den efterlängtnade ombyggnaden av Rinnabaden, Folkunga kommuns badplats vid Rinnasjöns södra strand. Det är idrottsnämnden i Folkunga med lantbrukare Gösta Mjårdner i Hogstad som ordförande som låter utföra arbetet och kostnaderna beräknas till ca 4.500 kr.

Sjön har sänkts omkring 40 cm i vinter genom sjösänkingsföretagets försorg, men den befarade kvalitetsförsämringen av vattnet har utelämnat. Tvärtom har vi fått ett mycket fint badvatten, säger hr Mjårdner och stöder sig på av hushållningssällskapet nyligen företagna bakteriologiska prov. Badet skall breddas 25 meter, nya bryggor och nytt hopptorn skall byggas. Sand skall köras ut på badstranden och dessutom i nödiga kvantiteter läggas på sjöbotten inom badplatsområdet. Sex simbanor arrangeras mot fyra förut och vidare skall man uppföra nya toalettanordningar inom området.

Det allra mesta av förbättringarna skall vara klart till 2 juli, då simskolan sätter igång. Man har i år betydligt över hundra barn i denna, som skall ledas av idrottsinstruktör Göran Söderbäck, Mjölby, och hans maka.

Badet är nu 17 år gammalt. Under årens lopp har det blivit mer och mer frekventerat. Ett önskemål

Ekeby och Asbo SLU-avdelningar har haft tävlingar i manöverprov hos lantbrukare Sten Nilsson, Götevi. Ett 30-tal bilister och mopedister deltog. Banläggare var Einar Nilsson. Resultat, moped, Ekeby SLU: 1) Magnus Pettersson 71; 2) Torsten Lönestam 68; 3) Sören Gustafsson 52. Bilar: 1) Gunnar Lönestam 31; 2) Berndt Karlsson 29; 3) Hans Åkesson 23; 4) Sven-Erik Andersson 22. Moped, Asbo SLU: 1) Bo Gustafsson 56; 2) Bertil Nilsson; 3) Berndt Eriksson 48. Bilar: 1) Kurt Pettersson 35; 2) Hans Karlsson 30; 3) Nils Jonsson 29. Utom SLU:s tävling erhöll Berne Andersson, Kisa, i bilprovet 31 poäng samt Ake och Tyra Ericsson, Boxholm, 31 respektive 28 poäng. 40

har hr Mjårdner och det kommer att framföras motionsvägen i fullmäktige: man vill ha möjligheter att forsla eleverna till och från simskolan bussledas. Denna sak bör absolut lösas till ett kommande år. Det har gång efter annan visat sig för enat med stora svårigheter för barnen att kunna delta i simundervisningen just för kommunikationernas skull.

För att hjälpa bilisterna till och från badplatsen kommer genom idrottsnämndens försorg samtidigt med de nu pågående arbetena även att utläggas en ny mötesplats.

M-by

Boxholm

25-6 1962

Midsommarfirandet vid Boden i Ekeby lockade som vanligt mycket folk. Man räknar med att 1.200 - 1.500 personer besökte festplatsen. Programmet upptog bl.a. sång av Ekeby sångkör, allsång och lekar samt dans kring midsommarstången under gymnastiklärare Bertil Karlssons ledning och till musik av hr Uno Ekström.

I **Boxholms Folkpark** restes midsommarstången under stor tillslutning. Omkring 500 personer deltog i dansen och lekarna, som leddes av hr Sture Nilsson, Sonnen. Musiken utfördes av Rosenlövs kvartett.

— På lördagen avled före hemmansägaren Karl Fredrik Andersson, Solgården, Rinna. Han var född i Rinna 1874 och har bott i Hammarskog den mesta tiden av sitt liv. Sedan fem år tillbaka har han varit bosatt på pensionärshemmet i Rinna. Närmast sörjande är maka och syskonbarn. 7-7 1962

Vår käre Son
och Broder

Anders Göransson

* 30/11 1936

har lämnat oss, släkt och vänner.

Grindstugan, Väderstad den 15 juni 1962.

MOR och FAR
Syskonen

Sida vid sida falla de
En del för tidigt kallade
Andra när sol gått ner.

De, som önska närvara vid jordfästningen samlas vid Rinna kyrka torsdagen den 21 juni kl. 13. Efter akten inbjudes till kaffe å Central-Conditoriet, Väderstad.

— På fredagen avled Anders Göransson, Grindstugan, Rinna, i en ålder av 25 år. Närmast sörjande är föräldrar och syskon.

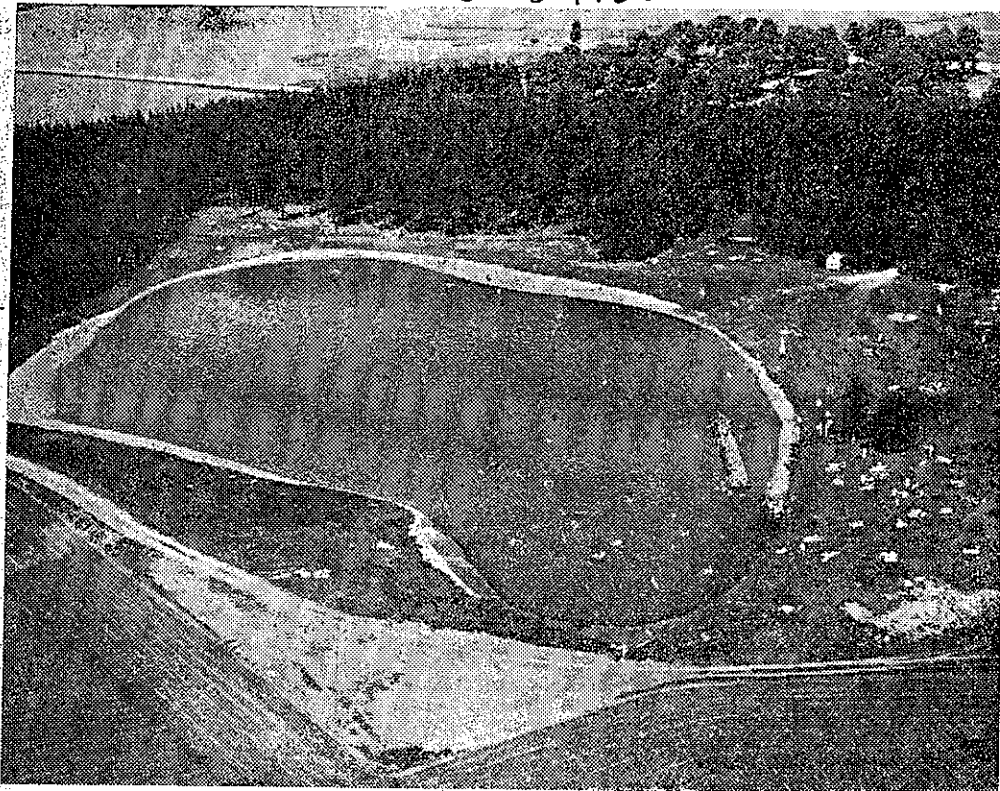
— I Rinna kyrka har Anders Göransson jordfäst. Kantor K. G. Engqvist, Överum, spelade Preludium i e-moll av Bach. Officianten, kyrkoadjunkt John Ström, talade över Rom. 14:8-9. Akten avslutades med In memoriam av Lundborg. Blommor nedlades bl. a. från personalen på Mjölby sjukhem.

— Köpman Erik Ottosson, Mjölby, har avlidit i en ålder av 73 år. Han var född i Tidersrum och har arbetat i affärsbranschen hela sitt liv. Efter sitt giftermål bosatte han sig 1915 i Väderstad och öppnade där affärsrörelse. Redan efter något år flyttade han emellertid över sin affärsverksamhet till Rinna, där han innehade rörelse i 37 år. Under några år på 1930-

talet innehade han även en postorderfirma. 1953 bosatte han sig i Mjölby, där han under senare år sysslat med försäljning för AB Trafikrestauranger. I många år var han verksam inom Sionförsamlingen i Rinna och under Mjölbytiden har han tillhört Filadelfiaförsamlingen. Han var en intresserad filatelist och varmt bokintresserad. Närmast sörjande är maken, sönerna Carl-Eric, fanjunkare vid T1, Linköping, Magnus, pastor, Kristinehamn, Karl-Gustaf, järnvägstjänsteman, Karlskrona, Marcus, köpman, Finnsång, Petrus, tjänsteman, Årsta, Josef, droskchaufför, Stockholm, David, köpman, Stockholm, dotternarna Gudrun, gift med sjökapten Börje Berg, Sundbyberg, Lena, gift med järnvägstjänsteman Arne Thorp, Stockholm, Rachel, maskinriterska, Linköping, Elvy, gift med gravör Bertil Persson, Mjölby, Kerstin, gift med metallarbetare Hans Carlsson, Mjölby, samt barnbarn. 3/2 1962

Badet på Väderkvarnsbacken i Skänninge 5-8 1963

Badanläggningen på Väderkvarnsbacken i Skänninge har under den relativt korta tid den varit i bruk, blivit mycket populär. Hur skyddad och inbäddad anläggningen egentligen ligger framgår av denna flygbild över området

Konsums varuhall i Boxholm invigd 12-9 1963

Stor publiktillslutning rådde vid öppnandet av konsums varuhall

Med flaggspel, musik och tal öppnades på onsdagen Konsums nya varuhall i Boxholm. Trängseln var så stor att man kunde tro att större delen av samhällets befolkning var på benen för att vara med om evenemanget. Den vackra septemberdagen med sol och behaglig värme gjorde väl sitt till att locka ut folket och höja stämningen.

Varuhallen var pyntad och klar redan på tisdagskvällen, då den visades för särskilt inbjudna. Någon speciell öppningsbrådska in i sista minuten, som ju brukar höra till vid sådana här tillfällen, kunde därför inte märkas.

Boxholms musikkår spelade och

riksdagsman Gillis Augustsson öppningstalade.

I öppningsögonblicket släpptes 150 ballonger till väders. Med dessa följde ett presentkort på fem kaffeburkar. Ballongerna steg raskt högt och inte torde det bli någon Boxholmsbo, som blir den lyckliga presentkortsupphittaren. I den sydliga vinden drev de snabbt norrut.

Därefter slogs dörrarna upp till varuhallen och invasionen av köp- och skådelystna kunde börja. Man passerade mellan i två rader uppställda butiksbiträden, för dagen smyckade med var sin röd nejlilka. Snart nog sattes man emellertid i hårt arbete. Besökarna ville inte bara se, man gjorde också affärer. I av-

delningen för kosmetika, tobak, tidningar m.m. hade Ros-Marie Westerlund inte en sekund ledigt. Kosmetikaavdelningen är en av nyheterna. Föreningens ordförande, hr Per Erik Lindgren, såg mycket belåten ut, och det hade han all anledning vara. Affärsschef Gunnar Fransson och butikschef Sven Holge hade mycket att bestyra. Samtliga besökare undfågnades också med kaffe, tårter och choklad och barnen fick pappershattar och ballonger. Öppningsdagen hade man öppet till kl. 19. Hur många som fram till dess passade på att besöka hallen är inte lätt att säga, men nog torde det ha rört sig om kanske ett par tusen personer.

Thor

Sam Littorin död 21-8 1963

Kapten Sam Littorin, Orås, Skänninge, avled på onsdagen. Han var född i Västra Stenby 1886 och blev student i Linköping samt genomgick Göteborgs handelsinstitut. Efter avslutad militärutbildning blev han kapten i Göta artilleriregementes reserv. Han innehade och brukade under en lång följd av år Lindevads säteri, som han senare överlät till en son, varvid han bosatte sig på Orås.

Kapten Littorins duglighet och intresse för allmänna värv gjorde att han anförtröddes

en lång rad uppdrag. I Allhelgona kommun var han under många år före kommunsammanslagningen en av de ledande kommunal-
männen. Han var bl. a. ordförande i kommunal-
nämnden, kom-

munalstämman, taxeringsnämnden, fastighetstaxeringsnämnden och polisförbundet, vice ordförande i skolstyrelsen samt Skänninge-Allhelgona kyrkoråd och kyrkofullmäktige och ledamot av kommunalfullmäktige. Han har vidare varit ombud i hushållningssällskapet, styrelseledamot i dess tuberkulosavdelning samt ordförande i Göstrings- och Skänninge stads hushållningssällskap. Vidare var han ledamot av styrelsen och arbetsutskottet för lantbruksmötet i Skänninge 1929. Under en lång följd av år var han även ordförande i Östgötabankens lokalstyrelse samt huvudman i Skänninge sparbank. Han var under många år vice ordförande i Östergötlands läandsboskapsförening och ledamot i styrelsen för Svensk läandsboskap. Han var vidare styrelseledamot i Östergötlands lantarbetsgivareförening och fullmäktig i Svenska lantarbetsgivareföreningen. Han var en av grundarna av Östgötalantmännens centralförening och maskinbolag, vilkas styrelser han tillhörde under många år. Han var även ordförande i Göstrings häradsallmänning samt vice ordförande i Sveriges häradsallmänningsförbund. Han var hög frimurare samt stor och ledande mästare i det lokala ordenssällskapet TT. Kapten Littorin fick mottaga många bevis på uppskattning och belönades med guldmedalj för medborgerlig förtjänst, Svenska landskommunernas förbunds guldmedalj, Pro Patrias guldmedalj samt Patriotiska sällskapets guldmedalj.

Närmast sörjande är maka, f. Hansen, sönerna Sture, läkare, Linköping, och Sven, godsägare på Lindevads säteri, dottern Inger, maka till överstelöjtnant Nils Skånberg, Karlskrona, samt barnbarn.

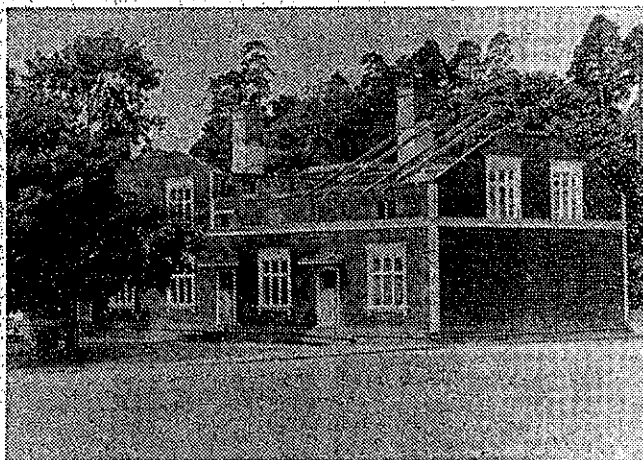
Gunnar Lönestam

Gunnar Lönestam, 23 år, ordförande i Ekeby CUF-avd.

— Inte är det lätt att bedriva politiskt ungdomsarbete nu för tiden. Ungdomen är så rörlig. Med bil tar man sig glädligt tioalet mil en lördagskväll för att komma till en lockande tillställning. Ansvarskänslan är tyvärr inte längre vad den varit och det tycks bli allt svårare att få fram pålitliga funktionärer. Vi har inom avdelningen ett 40-tal medlemmar, men av dessa är endast ett tiotal verkligt aktiva.

Det egentliga föreningsarbetet, förhandlingar, tävlingar m.m., för-läger vi till särskilda möteskvällar, i regel på onsdagar, medan kamrat-festerna går helt i förnöjelsens tecken. Flera sådana kamratfester har vi hållit på Parketten i Boxholm och fler blir det framöver. Den politiska informationen får i huvudsak ske genom vårt förbundsorgan — Ung Center, som utgår till samtliga medlemmar. I övrigt tycker jag att centerns representanter i fullmäktige och nämnder hävdar sig bra. Vi välkomnar all ungdom, såväl i bygden som samhället, till medlemskap i CUF.

Det rivs i Boxholm ^{2/2}-64

Pågående rivning av Nya Skogsholmen vid Storgatan

Det byggs flitigt i Boxholm, men samtidigt är det många äldre hus som saneras bort. Under senare år har en lång rad gamla bruksbostäder jämnats med marken. För närvarande rivs fastigheterna Nya Skogsholmen och Gamla Skogsholmen. Den äldre fastigheten är från 1832. I anslutning härtill kommer också det s.k. modellförrådet att rivas. Dessa byggnader ligger mitt i sträckningen för den planerade nya genomfarten för Riksväg 32.

Välkomna till Fredagsdansen på Granforsens Festplats

I KVÄLL kl. 20, där

VALIANT-SEXTETTEN spelar

26-6 1964

EKEBY CUF

Arbetsledare Göte Gunnarsson, Mjölby, med maka Sig-Britt, f. Widdell. — Juni - 64
Multifoto, Tranås

Hr Ulrik Hellman, Nyköping, med maka Solveig, f. Hellron, Nyköping. — Juli - 64 Foto: Remnes

Hembygdsgårdsidyll i Väderstad 14-7-64

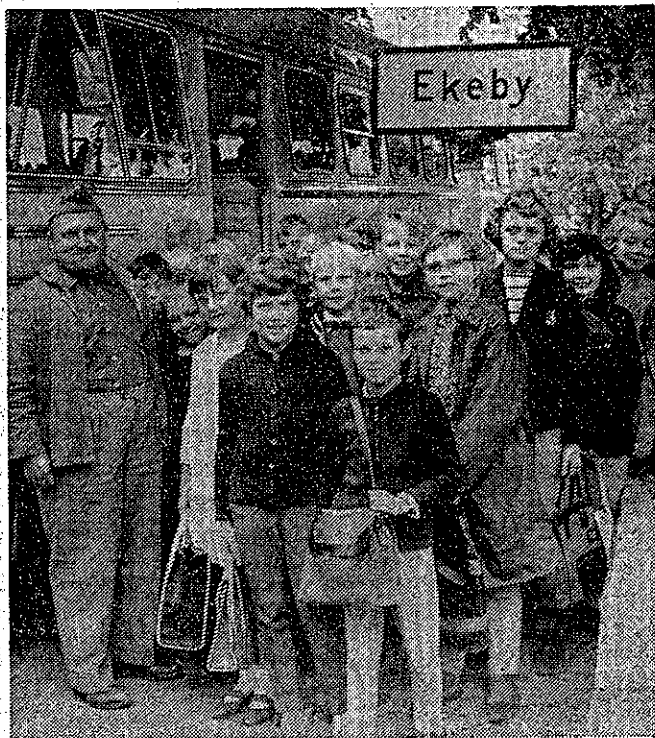
Den gamla mjölnarstugan från Rickelhag, som sedan 1939 återfinns i Väderstad och fungerar som hembygdsgård, är en sannskyldig idyll vid utfarten från samhället mot Eken och Boxholm. Dess karaktär av något riktigt gammaldags förhöjs av det staket som sattes upp i våras. Byggnaden innehåller en del kulturhistoriskt från orten. I parken finns även en av ortens äldsta smedjor.

Vigde

På lördagen i Nykils prästgård hemmansägare Gösta Karlén och fröken Gudrun Johansson samt metallarbetaren Sten Brorson och fröken Rosa Johansson. Juli 1964 Foto: Källbergs foto

Skoldags i Boxholm med stora lokalsvårigheter

24/8 Boxholms elever anländer med buss till Ekeby 1964

På måndagen var det åter skoldags i Boxholm. Starten har föregåtts av mycket bekymmer och växtvärk. Genom den stora ökningen av elever räcker skollokaler inte till vid Centralskolan. Rektor Ingmar Almén omtalar för Correspondenten att antalet elever uppgår till 578, därav 185 på högstadiet i åtta avdelningar, 196 på mellanstadiet i nio avdelningar och 197 på lågstadiet i tio avdelningar. I våras uppgick barnantalet till 487 i 21 avdelningar.

Två klasser, 3 och 4 om 15 respektive 16 elever, skjutsas till Ekeby för skolgång där. Trots att nedlagda Ekeby skola åter tagits i anspråk räcker lokalerna inte till. Vid Centralskolan har förutom ordinarie klassrum även biblioteket, skrivmaskinssalen, kollegierummet samt en lokal i Riksbyggens fastigheter vid

Pehr Hannergatan tagits i anspråk. En småskoleklass på lågstadiet har måst dubleras.

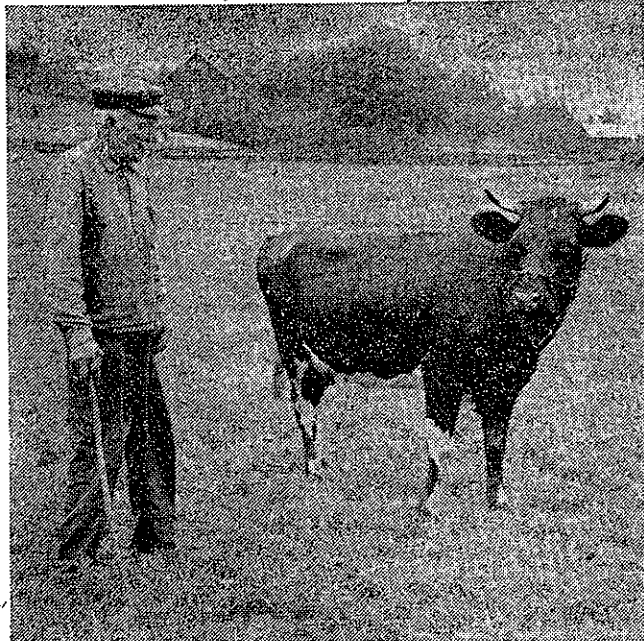
Stor opposition har rått bland målsmännen över att barn från samhället hänvisats till skolgång i Ekeby. I förra veckan hölls med anledning härav ett informationsmöte. Starten gick emellertid bra och barnen såg inte alls ledsna ut över att få fara till Ekeby.

Mekaniskt skilje byggs. Arton milj. kr. kommer ett nytt mekaniskt skilje att kosta som nästa flottningssäsong skall tas i bruk vid Sandslån i Angermanälven. Kapaciteten blir drygt 20 milj. stockar per säsong.

Omläggningen orsakas av bristen på yrkeskunlig arbetskraft samt av ändrade strömförhållanden på grund av utbyggnaden av vattenkraften i älven.

Nittioårig Ekebybonde byllar lantbrukarlivet

20-8-1964

Lantbrukare Axel Fritz och kon Ada är goda vänner

Lantbrukare Axel Fritz, Kohagen, Hagby, Strålsnäs, är 90 år fyllda, men trots den höga åldern har han ännu inte helt kopplat av sitt bonde- liv. Visserligen har han större delen av åkerjorden på sin 38-tunnlandsgård bortarrenderad, men han har behållit så mycket att det räcker till att hålla en ko på.

— Bondeyrket har varit mitt liv och att handla med djur min hobby, säger hr Fritz. Sedan min tidiga barndom står min håg till lantbruket och dess fria liv. Under hemvägen från skolan i Staffansbo brukade jag stanna till hos bönderna utmed vägen. Hur roligt var det inte att för en stund få låna oxtömmarna! Sävliga och tungrodda, men idoga och uthålliga var de, oxarna.

Han bodde i Laggårhemmet och fadern hade arbete vid Boxholms AB:s byggnadsavdelning. Som 12-13-åring fick Axel Fritz arbete vid bolagets sågverk. Arbetstiden var 12

timmar och förtjänsten 60 öre om dagen.

— Det var den sämsta tiden i mitt liv. Tänk, att arbeta så mycket och så länge för en så ringa dagspenning! Men det värsta var att jag inte trivdes vid industrin. Jag ville tillbaka till jorden och djuren. Så fick det också bli.

Hr Fritz berättar att han vid 18 års ålder som dräng i Källeberg köpte sin första ko. Han fick den för 75 kr. — en summa som tog ungefär hälften av årslönen. Kon placerade han hemma hos fadern, men han behöll den som sin egen och betraktade den som något av en sparbössa. När han som 22-åring blev sin egen som bonde i Stålfall i Asbo tog han kon till sig. Den skulle sedan bli hans trognaste och käraste husdjur. Först när den givit nära 20-talet kalvar och inte längre kunde bli dräktig fick den gå till slakt. Och det avskedet har Axel Fritz ännu inte glömt.

1903 flyttade han från Stålfall till Södra Kvisslehult. Någon menade, att han nu kommit ur askan i elden — Kvisslehult var då rakt inget att ha. Axel Fritz sticker inte under stol med att det fanns visst fog för påståendet, men fördelen med denna gård var att det var så god tillgång på beten, vilket gjorde det möjligt för honom att ytterligare utöka djurbesättningen. Han hade under hand i allt större utsträckning börjat handla med djur. Affärerna skedde såväl hemma på ladugårdsbacken som vid marknaderna i Skänninge.

Till Kohagen kom han 1915. Gården var då ett torp under Boxholms säteri. Sedan 1932 är hr Fritz ägare till den. Aven på Kohagen har han haft många djur. När slakteriföreningen bildats ansökte han sig småningom till denna. Föreningen har varit till stor gagn och nytta för den enskilde jordbrukaren. Förutom litet gnissel i början har jag bara goda erfarenheter av den, menar hr Fritz.

BOXHOLM

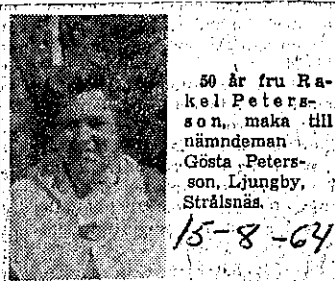
Åhagens Handelsbod

stänges den 31 augusti

TILL KUNDER OCH LEVERANTÖRER:

TACK FÖR ANGENÄMA AFFÄRSFÖRBINDELSER!

KARL ANDERSSON

50 år fru Rael Petersson, maka till nämndeman Gösta Petersson, Ljungby, Strålsnäs.

15-8-64

NÄR RINNA BYGGDE SIN NYA KYRKA

När Rinna församling på en sockenstämma för 200 år sedan beslutade att utvidga sin gamla kyrka, var socknens folkmängd omkring 1000 personer. Kyrkobesökarna var så många, att de inte rymdes i kyrkan. Och ändå gick flera Rinna-bor från de gårdar som låg intill Trehörna församlings gräns, till gudstjänsterna i den kyrkan.

Ovannämnda beslut fattade församlingensborna den 12 maj 1765, och det är inskrivet i protokollsbok, inköpt 1760. Paragrafens två första och två sista rader har följande lydelse: "Fann hela församlingen nyttigt, at Choret med allra förste blifwer utvidgat". — — — "Såvida Gud gifwer någorlunda årswäxt, kommer Byggnaden med första at företagas." Utvidgningen blev ej av. Om det nu berodde på årsväxten eller andra faktorer anges ej i några protokoll. På ett av bokens första blad omtalar dåvarande kyrkoherden Nils Curman, att ny bok måst inköpas, eftersom Rinna prästgård hösten 1760 nedbrunnit och med den alla kyrkoböckerna.

Den nya boken, av god kvalitet och innehållande många blad, räckte i 80 år. Sista protokollet i den är skrivet efter en sockenstämma, som hölls den 12 april 1840. Om 1700-talspikturerna vållar läsaren mycket huvudbry, så ger dock innehållet lön för mödan: En sanningsenlig och objektiv skildring om människorna och deras samhälleliga problem.

Tanken på större kyrkorum övergavs inte. Då kyrkans räkenskaper granskades vid majstämman 1778, framförde pastor Stephan Nerenius sitt önskemål.

"Som Kyrko Cassan nu är tämligen stor, önskade Pastor för Församlingens bekvämlighet at then länge påtänkte Kyrkobyggnaden, som kan med skäligen kostnad genom Guds Nåd verkställas."

Ätta år senare kom kyrkobyggnadsfrågan upp igen, när sockenmännen en majdag samlades till rådslag. "Förestältes om den tilltänkta nya Kyrkobyggnaden och stadnade nu enhälligt Sockenmännen i det wackra och berömdwårda Beslutet, att till en början framköra sten nästa winter, under tillsyn af mästare Lundberg i Brusarp."

Men det blev ingenting av det heller. Till den stämman, som hölls i oktober samma år, 1787, infann sig, på kallelse av församlingens patronus, brukspatron Carl Daniel Burén, Boxholm, murarmästare Dahlberg från Norrköping, som byggt Regna kyrka, samt byggmästare Winggren. Dessa två herrar föreslände ritningen till Regna kyrka, och de erhöill nu församlingens uppdrag att snarast uppgöra ritning och förslag till Rinna kyrkas uppbyggnad.

Rinna var på den tiden annex till Ekeby, och innehavaren av Box-

Rinna kyrka, byggd 1801—02, färdig invändigt 1803

holms säteri var patronus i Rinna, d.v.s. ägde rätt att föreslå präst, då sådan skulle tillsättas.

Till att handha förberedelserna utnämndes herr löjtnanten Tisel, Sven Persson i Särsta och Gabriel Jacobsson i Järlätt att å församlingens vägnar rådgöra och överenskomma med "Bruks-Herren" Burén. Sista dagen i oktober månad åkte dessa tre herrar tillika med Anders Ekmark till Boxholm och resonerade om den blivande kyrkobyggnaden. Genom patronus försorg insändes sedan till Kungl. Överintendentsämbetet för stadfästelse det förslag som de fem herrarna enat sig om. Ett år därefter, i december 1788, fick församlingen en ny ritning, som sockenmännen emellertid i ödmjuka formuleringar förkastade. Så länge fredslugn saknades kunde man icke bygga. Kriget med Ryssland och Danmark började detta år.

Papperskvarnen malde vidare. Skriftväxling mellan församlingen, som önskade "en mindre kostsam kyrkobyggnad", och överintendentsämbetet, som hyste en rakt motsatt åsikt. Kriget slutade 1790 och fyra år därefter tillsattes en ny nämnd, som skulle försöka åstadkomma en lösning.

Inte förrän på hösten 1799 förelåg slutgiltiga ritningar och arbetsplan. Kyrkbygget utflystes på entreprenad i Linköpings Bladet och Norrköpings Tidningar. På våren antogs byggmästaren Johan Seurling till byggherre.

Gamla klockaren Måns Nortman, tidigare ryttare vid Östgöta kavalleri, hade innehaft tjänsten i 25 år, och han ledde alltjämt sången. Om orgelköp nämndes ingenting offentligt förrän 1827.

"På Herr ordförandens framställning beslöts, att de vid Husförhören hädanefter blifvande sammanskott delas till hälften mellan Bibel och Orgelverks-Cassorne. Några välvilliga ledamöter föreslogo att en viss avgift per hemman borde lämnas till Orgelverksbyggnaden, 4 Riksdaler Banco af hvarje helt hemman och i proportion dertill af de mindre."

Brukspatron Burén var ej närvarande vid stämman. Efteråt antecknade han under protokollet sin mening: "Den senare Cassans angelägenhet är af mindre vikt och tyckes mig böra upskjutas ifrån detta hungersår till en bättre tid."

(Forts. nästa sida RINNA KYRKA)

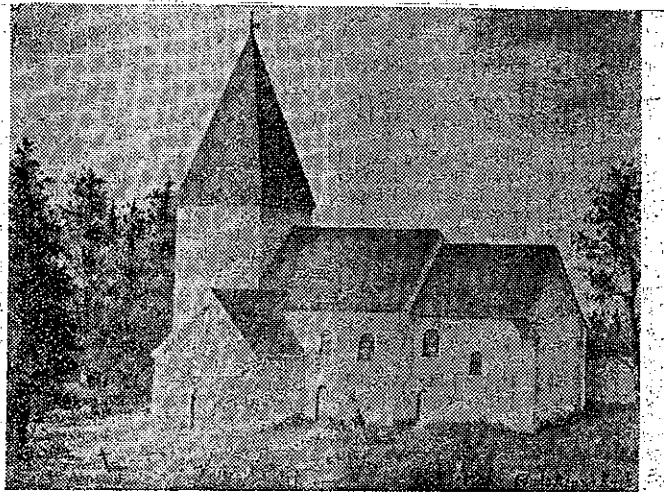
Kyrkan bygges

Grunden lades sommaren 1800 av den sten, som körts fram under den gångna vintern, 20 lass för varje helt hemman. Tegel anskaffades genom församlingens egen åtgärd, då både sand och lera fanns i närheten. Kalk till murbruk erhöles av gamla kyrkans kalksten.

Hösten 1802 stod kyrkan färdig under spåntäckt tak, och ett år senare hade arbetet med inredningen fortskridit så långt, att kyrkan kunde upplåtas för gudstjänst. På sockenstämma i september fastställdes bänkindelningen. Varje by, varje hemman hade sin bestämda bänk. På den tiden var de hedersammaste platserna längst fram. Nu är det anorlunda. Människorna fyller kyrkan bakifrån.

Församlingen köper orgelverk

Det var en högtidlig dag för Rinna, när de besökte den första gudstjänsten i nya kyrkan. Klockorna, som i århundraden suttit i klockstapeln, ringde från tornet, och framme i koret hängde Pehr Hörbergs altartavla. Men man saknade orgel.

Den gamla kyrkan, som revs 1801. Bilden efter en blyertsteckning, gjord innan kyrkan revs, av lantbrukare Otto Karlsson, Abbetorp

Onsdagsdanser i Boxholms folkpark blir sommarnyhet

Mars 1966

Kapellmästare Sten Lindblad, Linköping, diskuterar sommarsäsongen i Boxholms Folkets park med källarmästare Göran Johansson

Nog minns man härliga folkparkskvällar i Boxholm. Där man satt på de långa träbänkarna i slutningen ner mot teaterbyggnaden som utan tvekan tillhör en av de vackraste i länet. Vackrast därför att den minner om en folkparksepok som på de flesta platser är ett minne blott. Något av detta får Boxholmsborna åter uppleva i sommar.

Kapellmästare Sten Lindblad i Linköping och källarmästaren vid kommunalägda Parketten som ligger granne med Folkets park har gått ihop för att blåsa lite liv i gamla Folkets park. Den 19 maj (Kristi himmelsfärdsdag) blir premiären och fortsättning följer onsdagarna 25 maj, 8 juni och 15 juni. Slår det bra ut kanske man vågar sig på ett scenprogram. I så fall hade man väl tänkt sig något i trivselskvällsstil. Elton Dahl står överst på artistlistan — östgöte och underhållare i familjestil, som han är. I de olika tom-bollastånden skall hjulen snurra och serveringen skall öppna liksom man håller öppet på Parketten.

— Vi börjar lite försiktigt, så får vi se hur det går, säger Göran Johansson. Blir vädret bra hoppas vi på stor tillslutning.

— Det är synd att en sådan här fin park skall lilla öde, därför gör vi ett försök, säger Sten Lindblad.

Folkets park i Boxholm skall även liksom tidigare användas som dag-park, säger man på kommunalt håll, där man också diskuterat att ordna med en del lekredskap för barnen. Ett gott initiativ som borde hälsas med tillfredsställelse av många mammor som vill ha någonstans att flanera med sina barn. Folkets park har under senare år rustats upp med ny entré som var klar till Boxholmsdagen 1964 och får man nu både kvällsprogram och redskap till dag-parksverksamheten, så borde parken kunna leva upp. Ett ståtligt majbål lär det också bli, då Lions Club skall elda julgranar för att hälsa våren välkommen.

—ving

60-årsdag nästan pensionsdag för Syster Lisa i Ryckelsby

Syster Lisa har semester och tjänsten upprätthålls av syster Inga-Lill, står det på en liten lapp på ett av verandafönstren i Lejondalen, Ryckelsby. Syster Lisa Wasén fyller 60 på måndag och det visar sig också att en födelsedagsintervju med henne också får formen av en avskedsintervju.

— Den andra april är jag fröken Wasén, säger hon, och med det vill hon ha sagt att hon går i pension vid månadsskiftet.

Syster Lisa har en lång och trogen tjänst bakom sig i Ekeby. Hon började i Boxholm 1939 och kom till Norra Ekeby 1945.

— Det berodde säkert på att det var så trevligt folk och att det är så vackert här. Det sista får man be-lägg för när man sitter hos syster Lisa i hennes trivsamma bostad. Man sitter djupt nerjunken i fårskinns-fällarna i stolarna framför den öppna brasan. Genom fönstret ser man Lillån som just i snösmältningen for-sar strid och man liksom ser hur allt bereder sig på att bli vår. Det kokar om Lillån — som det brukar göra om små år så här års. Det är vackert och syster Lisa talar lyriskt om sin trakt och de människor hon stött på i sin gärning.

Syster Lisa är född i Hälsleby i Jönköpings län och lärde till sjuk-sköterska vid Uppsala akademiska sjukhus. Hon tog examen 1931 och distriktsköterskeexamen 1938. Direkt efter kom hon till Boxholm. Under sina år i Ekeby har hon deltagit i det kommunala arbetet. Hon har tillhört socialnämnden, barnavårds-nämnden, hälsovårdsnämnden och hemhjälpnämnden så länge den fanns. Hon har suttit en valperiod i kyrkofullmäktige och lika länge i kommunalfullmäktige. Hon har till-hört styrelsen för Boxholms Röda korstövning sedan 1940 och varit många år sekreterare. Boxholms majblommekommitté är en annan förening som hon ägnat sig åt.

Syster Lisa berättar på sitt lågmäl-da och fina sätt om den tid som varit. Om de många åren i Ekeby — år som varit lyckliga om än stundtals arbetsamma.

Distriktet som syster Lisa arbetat inom har växlat, men det har rört sig om platser som Södra Ekeby, Malex-ander, Blåvik, Norra Ekeby och Tre-hörna och hon har haft vissa hälso-vårdsfrågor i Asbo. Hon har skött hälsovården och sjukvården efter larm från läkare eller patienterna själva. Till för något år sedan hade hon dygnet runt passning, men på senare år har det varit fjortjänst de-lad på tre.

Visst har det varit jobbigt, menar syster Lisa, men mycket trivsamt. Det är klart, säger hon, att den där nyårsaftonen när jag stod uppe i skogen och hade kört fast bilen i snön och jag fick gå in i en stuga

Syster Lisa Wasén i sin mottagning i Ryckelsby. På måndag fyller hon 60 år och den första april går hon i pension

14/3 1966

och låna ett par längre stövlar för att kunna ta mig fram till en patient var det kanske lite kymigt. När jag skulle ta mig tillbaka hade mina spår yrt igen, men slutligen kunde jag skotta loss bilen och komma hem lagom att fira det nya året.

Syster Lisa berättar om färder med bil, skidor, tåg, cykel, buss och sparkstötting. För i tiden när man fick åka buss eller tåg, måste man många gånger ha skidorna med sig för att ta sig fram. Så många gånger jag åkt sparkstötting och det har gått bra, säger hon. Och tänk, säger hon, för i tiden när man fick veva igång bilen när det var kallt och rug-gigt. Sedan 1945 har hon åkt bil för det mesta, men innan dess var det bara cykel.

När det var landstingsjubileum häromåret fick hon ett fint arm-bandsur för sina insatser.

När 60-årsdagen är över och syster Lisa blir fröken Wasén skall hon ägna sig åt sina hobbies, trädgårdsskötsel och vävning.

— Och vi har så vackra solned-gångar härute, säger hon, och gör en gest ut mot Lillån...

—ving

Frihet för vem?

För ett par veckor sedan invigde OK en ny anläggning i Boxholm. Det har resulterat i sju nya arbetstillfällen, tre heltids- och fyra deltidjobb. Att Boxholm placerats på OK-kartan framstår, bl a av detta skäl, som något positivt.

Uppfattningen delas förstås inte av konkurrenterna i Boxholm, som menar att det inte finns kundunderlag för ytterligare en bensinmack i samhället. Deras åsikt kan man ha stor förståelse för.

Fri konkurrens

Men det finns också anledning att ha förståelse för att etableringen som sådan (i motsats till trafikplaneringen) inte har ifrågasatts av någon kommunpolitiker. På de fria konkurrensens altare är det ofrånkomligt med vissa offer.

Det är alltså fullt naturligt att politikerna har hjälpt OK att investera i en fyramiljonersanläggning genom markförsäljning och avsteg från stadsplanen. Ändå måste man fråga sig var logiken, konsekvensen och rättvisan finns.

Kiosk stoppades

Frågan ställs mot bakgrund av det ståhej som var 1982, när några Boxholmsbor ville starta kioskrorelse på Dalenområdet. Socialdemokraterna stoppade kiosketableringen. Huvudmotiveringen var att den befintliga handeln skulle störas.

Föreningen Boxholms Köpmän motsatte sig inte kiosken, men det rubbade inte s-politikernas inställning. Politiker vet bättre än handlare när tuttfrittmarknaden blir överetablerad. Dessutom hade storföretaget Pressbyrån missunnasamt ojat sig. Handelsanställdas förbund protesterade också.

Kioskens motståndare påpekade att det, ohemska tanke, inte bara skulle säljas karameller, tidningar och snus. Även mjölk och något ytterligare av livets nödtorft skulle bjudas ut över disken.

Nu har alltså OK kommit "till bys". I den nyöppnade butiken säljs det minsann inte bara bensin, bil tillbehör och fritidsartiklar. En komplett livsmedelsavdelning finns.

Från socialdemokrater och Handelsanställdas förbund hörs det nu inte ett pip.

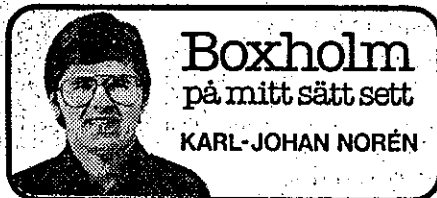
Ny köpkraft ett måste?

I motsats till en kiosk på Dalenområdet, det kan man nog utgå ifrån, suger OK-macken upp en del köpkraft från riksvägen som annars inte skulle kommit Boxholm till del.

Men skall det bara vara för snöd ekonomisk vinning som en kommun välkomnar nya företag, affärer och kiosker? Måste den som går i tankar att starta en egen rörelse bevisa att den drar ny köpkraft till kommunen?

Det där om att socialdemokraterna värnar om frihet för de små människorna, om frihet att förverkliga egna drömmar och idéer utan stöd av position eller ekonomisk makt, gäller tydligen inte i Boxholm. Det har de här båda etableringsfrågorna visat.

FOTNOT: Krönikan publicerades för första gången i fredagsnumret. Då texten var kraftigt omkastad sker publicering igen.

Boxholm
på mitt sätt sett

KARL-JOHAN NORÉN

"Unga accepterar inte småbutiker"

Rinnas sista affär stängd

Rinnas strävsamma handlarpar Astrid och Bertil Hjelm stängde i helgen affären för sista gången. De gjorde det med ålderns rätt och gläds nu åt att få mer tid över till bl a trädgården. De bor 10-Nov-84 kvar i affärsfastigheten

Rinna har mist sin sista lanthandel. På lördagen läste Bertil och Astrid Hjelm sin affär i Ljungstorp för sista gången.

— Jag har arbetat i affär sedan jag var 14 år. Började hos min faster i Rök. Nu tycker jag att jag har gjort mitt. Lite krafter skall finnas kvar när man slutar, säger Bertil Hjelm, 71, som betjänat Rinnaborna med livsmedel sedan 1947.

Hagaberg först

Han förestod affären i Hagaberg i fyra år innan han 1951 ställde sig bakom disken i Ljungstorp affären.

— Affären är den äldsta av dem som funnits i Rinna. Ända sedan huset byggdes 1892 har det fungerat som affärslokal. En eldsvåda förstörde det tidigare huset. Också det var affär, berättar Bertil.

Ensamma i 16 år

1953, efter två års anställning i Ljungstorp affären, övertog han rörelsen efter Bertil Johansson. Och på den vägen har det sedan varit med hustrun Astrids hjälp.

De senaste 16 åren har de varit ensamman knallar i Rinna. När Bertil kom till bygden på 1940-talet fanns det fyra affärer i församlingen: kyrkbyn, Ljungstorp, Hagaberg och Mossebo.

Äldre stamkunder

Att siste handlaren nu slår igen betyder inte, tror Bertil, att det bryter ut någon allmän "landsorg" i Rinna. Men de äldre tycker att det är dystert.

— De har varit mina stamkunder. De yngre accepterar inte sådana här småaffärer. De vill gå i stora affärer och passar på att handla medan de åker från jobben i Hogstad, Mjölby, Boxholm och Väderstad. Med dagens bilburenhet kommer aldrig affärslivet på landsbygden tillbaka, konstaterar han.

Två dagar i veckan har Bertil kört ut varor till hushållen i Mossebotrakten. Den servicen, som kommit många gamla och pensionärer till del, upphör nu också om inga handlare i tex Strålsnäs eller Väderstad är beredda att ta över.

KARL-JOHAN NORÉN

Boxholms orienteringsklubb avslutade jubileumsaktiviteterna härmkvällen med att återuppliva traditionen med vinterloj. Efter samling vid motionsgården gick ett 50-tal lampförsedda personer en snittad bana ut till en öppen eld. Sista biten kändes stigen av marschaller. En tipsolva utmed stigen vanns av Albin Tengvall. Vid den värmade brasen skedde prisutdelning för tävlingar under året. Dessutom prisbelönades Mattias Holmberg som inom klubben utsetts till årets ungdomsorienterare. Dragning skedde i trimorienteringen med Uno Binge, Inge Samuelsson, Göran Ivar och Irma Karlsson som vinnare. Arrangemanget gällde som säsongavslutning och avslutades i motionsgården med fika och björkvinning.

Parfetterundan i Boxholm på söndagen vanns av Rosa Söderström. Hon var ensam om följande rätta rad: x2x 11x xxx 11x. Skiltefrågan: 388 sidor. Pristagare blev också Göran Bruhn, Bo Ek, Torbjörn Atteleg och Ole Ek, samtliga elva rätt. Inför sista omgången ledes poänglistan av Lisa Andersson 16 p, före Aina Rydberg 15 och Sture Andersson 14 poäng.

Rinna kyrkliga syförening har haft sin traditionella syföreningsaktion i Rinnasalen. Inledning och avslutning hölls av kyrkoherde Åke Sonesson. Försäljningen leddes av Karl-Erik Karlsson och inbringade tillsammans med övriga arrangemang 15 400 kr.

NOTISEN
BOXHOLM

□ BYGGT FÖR BARN

Fyra! Så många hade jag ju inte riktigt tänkt mig. Men ättabarnsmamman Siv Montelius sätter lugnt i sitt kaotiska hem med nyfödde Otto på armen och hävdar bestämt att fyra är lättare än en.

Det monteliuska hemmet strax utanför Boxholm är byggt för barnen — ett rött tvåvåningshus med massor av rum, kakelugn i matrummet och ett matbord som säkert är tre meter långt.

— Vi vuxna är ju bara två. Det är bättre att barnen får utrymme, resonerade Siv och Anders när de köpte upp en hel del begagnat byggmaterial för att över huvud taget ha råd med ett eget hus.

□ BEGAGNAT

— Begagnat är nyckelordet i den här familjen, konstaterar Siv och tänker inte minst på den ansevärda mängd barnkläder som cirkulerar bland de yngsta.

Kläder ja! De flesta småbarnsföräldrar känner ju till problemet att hitta två vantar samtidigt och helst av samma färg. Går det alls att hitta rätt tröja och rätt strumpor till rätt barn när det handlar om åtta stycken?

— Kläderna är nog det besvärligaste! Jag måste tvätta varje dag och på morgnarna får vi prova oss fram tills något passar.

Men det stora kaoset bryter ut vid matdags. Lugnt är det kanske inte annars heller, men just vid matdags märker Siv att hon har många barn. Alla åtta är inte hemma, men det är i alla fall fem som behöver hjälp att skala potatis och dela köttet. Det är mångbarnsmammans öde att ständigt äta kall mat bland rester och mjölkskvättar som dryper över bordet.

Längtar du inte efter en middag i lugn och ro, Siv?

— Neej! Eftersom vi håller hårt på att få alla barn i säng i god tid, så får Anders och jag kvällarna för oss själva och vi kan ju äta middag då om vi vill.

□ KRITIK

Ättabarnsfamiljer växer inte på trån, och det är fler än en som ondgjort sig över att Siv och Anders har så många barn. Det är ju vi andra — vi skattebetalare — som får betala barnbidrag och bostadsbidrag och allt vad det är.

— Men det måste ju finnas några som kan jobba och betala pensionen när de som är yrkesverksamma i dag blir gamla, svarar Siv med glöd i stämman och sedan är det tyst på kritiken.

Sina tre äldsta barn har Siv med sig från sitt första äktenskap. Det äldsta har hunnit bli 23 år och är utflugit ur hemmet. Fram till sommaren är barnskaran reducerad med ytterligare ett barn — 16-åriga Marcus är i USA. Kvar finns Jenny 19, och de fem småsyskonen Gus-

tav 9, Carl 6, Sven 4, Håkan 2 och lille Otto som bara är fyra veckor och den siste i raden.

— Inte den siste — den senaste! Man ska aldrig säga siste.

□ INTE UTSLITEN

Men Siv, din kropp — hur många barnshöjder ska den orka med? Det vet ju alla att man får hängmage och hängbröst och framfall och inkontinens och alla möjliga gräsligheter när man föder så många barn!

Jag upplever inte mig själv som utsliten. Jag skäms inte för att visa mig i bikini och det är bara utomstående som ömkar

Missionsförsäljning

i Elim, Rinna

lördagen den 24 nov kl 16. Medv W Wiktorsson, C-E Carlsson. Försäljning av handarbeten m m. Lotterier, servering. Gåvor mottages tacksamt. Välkomna! Syföreningen

Välkommen till kyrkliga syföreningens

auktion

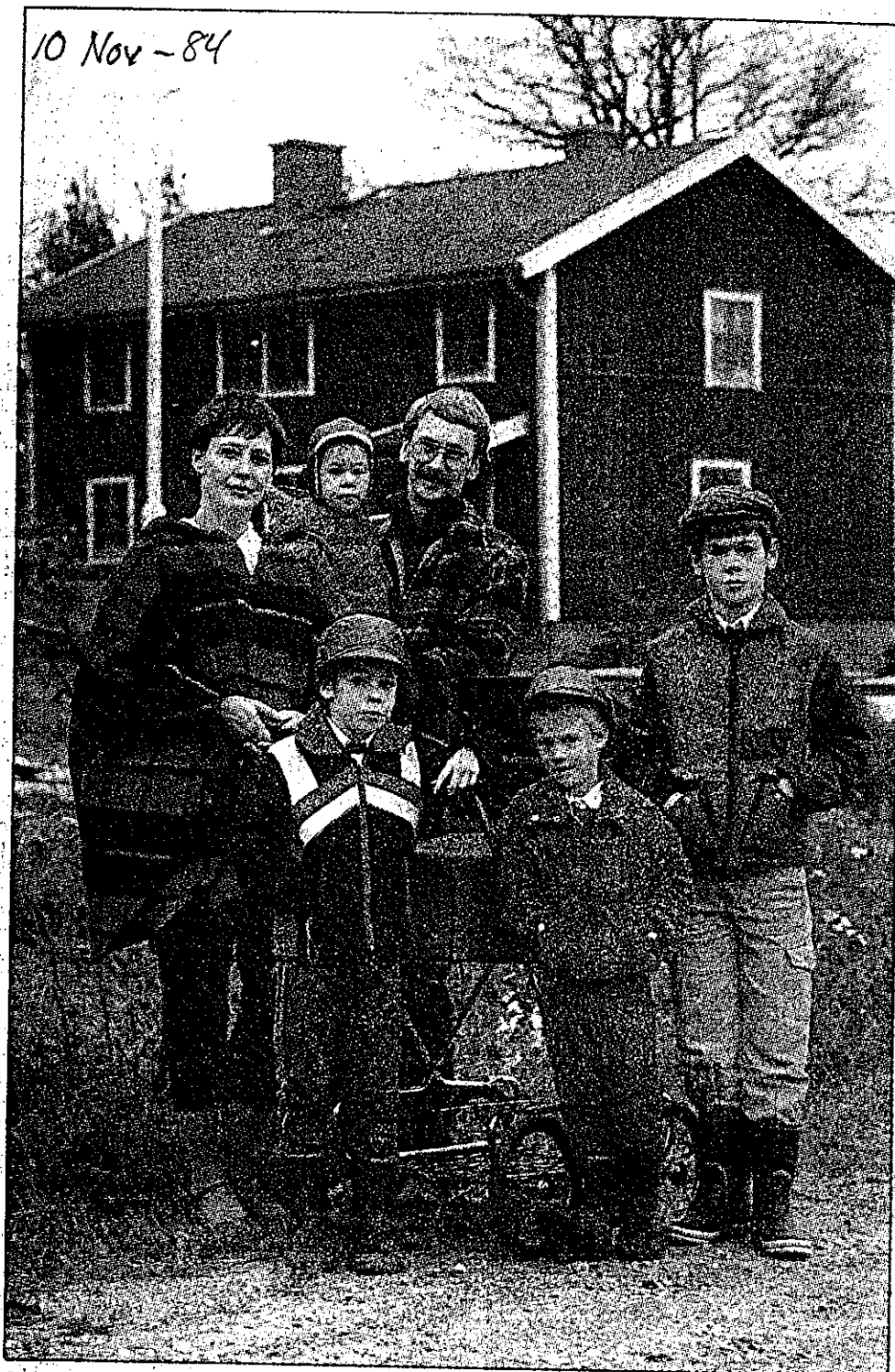
i Boxholms församlingshem tisdagen den 27 november kl 19. Lotterier, sedvanlig servering. Buss från Hester kl 18 via Grebo—Martinvägen—Parketten—Torget.

● NOTISEN

BOXHOLM

24-11-84

I Elim, Rinna, var det missionsförsäljning i lördags. Den leddes av C-E Carlsson, Väderstad, och inbringade 7 840 kr. Det som ropades ut var i huvudsak handarbeten från baptistförsamlingens syförening i Mossebo-Rinna. William Wiktorsson, Strålsnäs, svarade för andaktsstund. Ellimlokalen var i det närmaste fullsatt.

Siv och Anders Montelius tillsammans med fem av sina åtta barn. I barnvagnen Otto, fyra veckor gammal, den senaste i raden av alla barn. — Man ska aldrig säga den siste, menar Siv och Anders, som båda tycker mycket om barn, många barn!

Josef Ottosson. Josef Ottosson, Spånga, har avlidit i en ålder av 55 år. Han var född i Rinna, där föräldrarna hade en lanthandel. Som femtonåring flyttade han till Stockholm och erhöll affärsanställning. Senare blev han taxiförare och efter ytterligare en tid taxilagare. Han var styrelseledamot i DTF och medlem av styrelsen i Transport avd 7. Efter en sjukdomsperiod och omskolning erhöll han 1972 anställning vid Rudbecksskolan i Sollentuna. Närmast sörjande är maken Anita och sonen Tomas i föregående äktenskap samt syskon. 15-1-85

— Den här vintern bjuder de allra bästa förutsättningar för skogsarbete, säger områdeschef Sven Jönsson som får medhåll av skoghuggarna Göran och Gösta Oskarsson på Rinna Sevedsgård.

Full fart i skogen

Nu avverkas det för högtryck och efterfrågan är stor 19/1 -85

Den pågående vintern med lite snö och många minusgrader är idealisk för skogsavverkning. Efterfrågan på råvaror är för närvarande mycket stor. Huggare och utkörare arbetar för högtryck för att täcka det stora behovet. Samtidigt har Södra Skogsägarna förlängt garantipristiden från 15 januari till 31 mars.

— Det är lagom med snö i skogen och kylan kom mycket lämpligt för att avverkningen skulle sätta fart efter helgerna. Vi lag efter mycket i avverkningsprogrammet på grund av den blåa hösten då de själverksammas skogsägarna försenades i jordbruket. Hade inte industrin haft så stora lager hade det blivit problem. Nu har vi stora chanser att ta igen det vi förlorade före årsskiftet, säger Södra Skogsägarnas områdeschef i Mjölby Sven Jönsson.

Avverka i full skala

— Vi rekommenderar att avverka i full skala denna gynnsamma vinter när efterfrågan är stor. Våra cellulosaindustrier i Mönsterås, Mörrum och Värö går för högtryck. Kindasågen kommer i huvudsak att köra i full skala säsongen ut.

För vår del är efterfrågan störst på barr-

massaved men vi behöver även få in mängder av lövmassa och sågtimmer. Även bränslesortimenten är efterfrågade i dag.

Stortrivs med vintern

— Vi skall avverka ca 500 kubikmeter och ligger bra till i tidsprogrammet tack vare den idealiska vintern, säger bröderna Göran och Gösta Oskarsson på Rinna Sevedsgård.

— Kylan är bara bra, då går de flesta kvistarna av när vi fäller och träden blir renare, säger Gösta som stortrivs med vintern och skogsjobbet.

— Priserna är bra på slutavverknings-skog; inte minst 100-åriga tallar som vi har på vårt avverkningsområde. Raka motsatsen är det vid gallring i 20-årig ungskog. Där räcker avkastningen bara till utkörning. Huggningen får vi göra gratis, säger Göran.

Bröderna Oskarsson är själverksammas skogsägare och tack vare den förlängda prisgarantin får de och deras kollegor mera tid på sig för avverkning.

Inte bara avverkning

— Skogsbruket är inte bara avverkning, det gäller även att planera för återväxten. Här har vi ett bra exempel på en lyckad plantering, säger Sven Jönsson och visar

på en 3-årig granplanta som mäter ca en meter.

Från frö till dagens höjd har det tagit ca 7 år. Det tar ca 4 år innan plantan blir så stor att den kan planteras i skogen.

Om 20 år är det dags för gallring och då är granen ca 12 meter hög. Slutavverkning kan komma på tal först om ca 60 år.

— Skogen får inte bli för stor, då klarar inte maskinerna och industrin förädlingen, säger Sven Jönsson.

70 år till färdig skog

Området som slutavverkas på Sevedsgården i vintern skall planteras våren 1986. Avfallet skall inte flisas vilket ofta beror på att det är mindre gynnsamt vid manuell avverkning.

Dessutom har ett par fritidshuggare visat intresse av att ta tillvara grenar och avfall.

— Huvudsaken är att det blir gjort för skogsvården efter en avverkning. Vi har resurser att hjälpa de som behöver råd och anvisningar. För den som skall plantera i vår är det redan hög tid att beställa planter. Det tar ca 70 år innan den skogen går att avverka, säger Sven Jönsson som tycker att stämningen är mycket god hos Södra Skogsägarna.

Konfirmander i Rinna firade 40-årsjubileum 1-6 1969

Kyrkoherde Gerhard Frankmar tillsammans med de elva konfirmander som deltog i 40-årsjubileet

1929 års konfirmander i Rinna kyrka firade på söndagen 40-årsjubileum i sin hembygds kyrka där de deltog i nattvardsgången och där kyrkoherde Gerhard Frankmar från läktaren sjöng Jorden kan ej mättnad skänka av Wretblad. Elva av de ursprungliga 14 konfirmanderna deltog i sammankomsten, som inleddes med kaffesamkväm i Rinnasalen och avslutades med middag på Gyllenhammars pensionat i Borghamn. Gruppens konfirmenter var kyrkoherde Gustaf Ramfeldt, som under den aktuella tiden verkade inom pastoratet.

De elva deltagarna i träffen var Ivar Stenlund, Rinna, Gunnar Karlsson, Mjölby, Sjunne Jern, Grebo, Sjunne Persson, Tranås, Alvar Pettersson, Håbo, Karl-Erik Ottosson, Linköping, Gunnar Carlsson, Mjölby, Oskar Fredriksson, Falkenberg, Ellen

Andersson-Gustavsson, Veta, Judit Fredriksson-Tiberg, Sömmen, och Frida Johansson-Eng, Rinna.

Folkunga kommunkrets av Centerpartiet, CKF och CUF

kallas till årsmöte i Mossebo f.d. skola måndagen den 30 juni kl. 19.30.

Förhandlingar. Föredrag av landstingsman Per A. Pettersson, Motala. Kaffeservering. Ombud och övriga medlemmar välkomna.

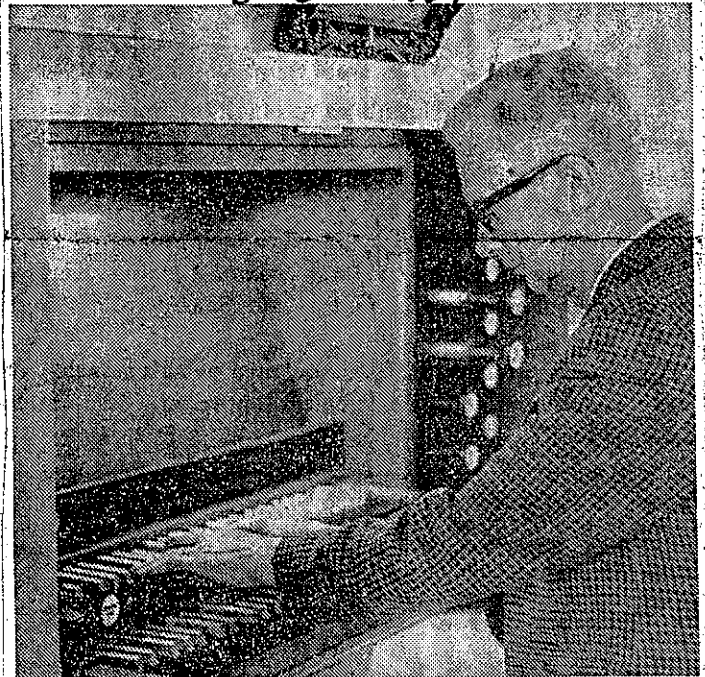
1969 Styrelsen

98% Folkunga 1969

Simskolan i Rinnasjön har i år samlat nära 200 elever, som undervisas av Leif Karlsson, Vadstena. Denna assisteras av Ann Mjärdner och Chatarina Svensson. Skolan pågår fram till den 19 juli. Jämsides med simskolan leder även Leif Karlsson en vattenleksskola vid Rinnabadet för barn i förskoleåldern. Ett 25-tal barn deltar i denna. Även här blir det avslutning den 19 juli.

Kommuninstruktör Leif Karlsson, Vadstena, har i dagarna startat instruktionsverksamhet i idrott bland ungdomar vid kommunens skolor. Starten skedde på tisdagen i Väderstad och fortsatte sedan på onsdagen i Hogstad och på torsdagen i Hov. Instruktionsen omfattar bla volleyboll och liknande idrottsgrevar. Verksamheten, som rönt ett ganska stort intresse från ungdomarnas sida, kommer att pågå de närmaste veckorna.

Kantorn i Rinna avtackad av församling och kyrkokör 8-6 1969

Kantor Ragnar Eklöv avtackades på söndagen då han för sista gång som ordinarie kantor spelade i Rinna kyrka

I samband med söndagens högmässa i Rinna kyrka, avtackades kantor Ragnar Eklöv, som nu lämnar sin tjänst i församlingen. Kantor Eklöv har varit verksam i Rinna sedan 1961 men har ända sedan 1946 varit inom samma pastorat då han den 1 januari nämnda år kom till Appuna. Att han nu lämnar sin kantorstjänst beror främst på att han efter innevarande läsår avgår med pension som folkskollärare.

Kantor Eklöv är född i Norrköping och efter avlagd folkskollärarexamen kom han till Lindsel i Härjedalen. Det var 1 januari 1930 och totalt har han i det närmaste 40 år bakom sig som kantor. I Lindsel var han endast ett och ett halvt år innan han flyttade till Vidbo utanför Stockholm, där han tjänstgjorde tills han flyttade till Appuna. Förutom musikertjänsten har kantor Eklöv i Rinna på ett utmärkt sätt haft hand om kyrkokören och därtill är han aktiv som sångare i Folkungakören.

Vid söndagens högmässa predikade kyrkoherde Gerhard Frankmar och från läktaren sjöng kyrkoherde Frankmar till ackompanjering av kantor Eklöv Om än änglars språk jag talte av Erling. Som postludium spelades Den blomstertid nu kommer av David Wikander.

Efter högmässan talade kyrkoherde Frankmar och framförde församlingens tack till kantor Eklöv. Församlingens minnesgåva samt blommor överlämnades av kyrkvårdarna Bertil Karlsson och Artur Davidsson. I Rinnasalen var kaffesamkväm anordnat och där hyllades åter kantor Eklöv genom tal av kyrkoherde Frankmar. Från kyrkokören överlämnades en minnesgåva av kyrkvård fru Anna-Lisa Pettersson.

BOXHOLM 1969

Midsommarfirande

vid

Hembygdsstugan Boden,
Ekeby, kl. 18

Ekeby sångkör - Musik och lekar
Servering - Lotterier m. m.

— VÄLKOMNA! —

Ekeby Hembygds- och Fornminnesförening